

WAT GEBEURT ER OP

SUMMERCAMP

HEINO

Bedankt

Graag bedanken we iedereen die, na het overlijden van onze (schoon)vader en (overgroot) opa, zijn/haar/hun medeleven heeft laten blijken. We vinden het fijn dat hij door velen zal worden herinnerd.

Familie Besselsen

Het is fantastisch: de kinderen zijn hier gelukkig

Op slippers, in korte broek en met buggy's loopt een groepje kinderen, met begeleiders, naar de dierenweide. 'Komen de dieren hier?' vraagt een meisje van een jaar of zes. Medewerker Jordy vertelt haar, in vloeiend Duits, dat ze straks zelf de dierenweide in mag om de hertjes te voeren. Als ze dichte schoenen aan heeft, met vlakke hand het brood aanbiedt en vooral rustig blijft.

Geschreven door Debby van Wijngaarden

In de buggy's liggen een paar baby's te slapen. Een peuter waggelt naar de loslopende kuikentjes. De wat oudere kinderen voeren, samen met Jordy, stukjes brood aan de dieren. Anja en Birgit, de begeleiders van deze tienermoeder-groep, houden een oogje in het zeil. Ze vertellen me graag over hun zomerkamp bij Summercamp Heino. De 2 begeleiders van de Diakonische Jeugdhulp uit Heilbronn (Duitsland) zijn, met 6 tienermoeders en hun 6 kinderen, naar Summercamp gekomen om vakantie te vieren. De groep is niet alleen samen op kamp, ze wónen ook samen. Eén groot huis met 6 tienermama's, hun kinderen (allen jonger dan 6 jaar) en 5 sociaal pedagogische hulpverleners. Sommigen hebben geen ouders of familie meer. De begeleiders helpen de meiden met de zorg voor hun kinderen. 'De kinderen en de moeders gaan naar school en wij helpen ze waar we kunnen. Het is zwaar werk, maar het kan ook heel mooi zijn', vertelt Anja.

'De kinderen zijn hier gelukkig', gaat Anja verder. Ik zie de emoties over haar gezicht gaan. 'De kinderen hebben veel meegemaakt. Het is een heel intensieve woongroep. Twee woongroepen eigenlijk, want we zijn hier samen met 6 meisjes (van 8 tot 15 jaar) die, met hun begeleiders, in een meisjeswoongroep wonen. Thuis, in Duitsland, is het heel zwaar voor hen. Hier op Summercamp gaat het goed. We zitten in 2 huisjes en doen veel samen. De kinderen hebben echt vakantie. Het is hier mooi, we hebben de ruimte en er wordt goed voor ons gezorgd. Vandaag zijn we op Woodland voor de Adventure Golf, het boogschieten en de dierenweide. We doen leuke dingen én bedenken elk jaar een nieuw uitstapje. Wat we het allerleukste uitje vonden?

Iedereen is 's avonds moe, maar tevreden en gelukkig

'Ik kom hier al sinds 1986', vertelt de Duitse Waltraud (70). 'Als begeleider van verschillende kampen. Dat was 25 jaar nadat Co Kinderoord Schaarhoek opstartte. In die tijd was ik hier elke zomer 6 weken, als begeleider van een kamp met kinderen die uit heel moeilijke gezinssituaties kwamen. Veel kinderen hadden een achtergrond met alcohol en seksueel misbruik, ze kwamen vanuit de jeugdzorg. Ze hadden letterlijk niks. Twee weken hebben ze hier een gezond leven kunnen ervaren. Het was echt een paradijsje voor de kinderen hier. Het is zo mooi dat ik hieraan bij heb kunnen dragen.'

Waltraud, voormalig kleuterjuf, gaat verder. Het gaat haar zichtbaar aan het hart. '25 jaar heb ik bij kunnen dragen aan een stukje 'gezonde wereld' voor deze kinderen. Ieder mens verdient het om waardevol te worden genomen. Hier hebben de kinderen de kans om kind te zijn. Ze heb-

ben de ruimte en de tijd. Waar krijg je nog die kans? Iedereen is 's avonds moe, maar tevreden en gelukkig.'

'Het was een heel bijzondere periode voor me. Het idee dat ik 2 weken lang de kinderen mocht laten zien dat het ook anders kan, is een heel fijn gevoel. Ze hadden de kans om iets anders te leren kennen. Ik was zó dankbaar dat mijn eigen kinderen het goed hadden. Zo jong als ze waren, nam ik ze mee. De hele zomer lang. Summercamp is een bijzondere plek, ook voor hen.'

'De afgelopen 13 jaar ging ik, 2 weken per jaar, met een andere organisatie mee - met kinderen zonder zo'n problematische achtergrond. Ook zij leren hier zelfstandig te zijn en samen te spelen. Al onze begeleiders zijn, toen ze kind waren, jarenlang mee geweest op kamp. We hebben een vast team; we zorgen voor elkaar. Het leven is heel belangrijk

Co in de dierenweide in jongere jaren (eigen foto)

Een plek waar je thuis komt

'Summercamp Heino geeft me het 'thuiskomen-gevoel', vertelt de van oorsprong Duitse Hannah. 'Als 13-jarig meisje kwam ik hier zelf voor het eerst op zomerkamp, ik kom hier al bijna 20 jaar. Summercamp is echt mijn tweede thuis.' 9 jaar geleden is Hannah de eigen zomerkampen van Summercamp gestart, onder de naam 'Camp Heino'.

'Het is lekker om hier in de zomer te zijn: ik zie de kinderen genieten. Ik kwam hier voor het eerst als deelnemer, werd later begeleider en nu heb ik een coördinerende rol. Elke dag spreek ik de dag met mijn team begeleiders goed door. Zo zorgen we er samen voor dat de kids-, junior- en jeugdkampen voor iedereen fijn zijn. Kinderen kunnen zich individueel opgeven,

maer we hebben ook goede contacten met een aantal gezinshuizen. Veel kinderen komen jaarlijks terug: er ontstaan echt vriendschappen. Eén van de huidige begeleiders zei toen ze hier als klein meisje kwam: 'Later word ik Hannah. Ik wil mijn huis bouwen op het grasveld.' Nu is ze zelf begeleider. De meeste begeleiders zijn hier zelf als kind op kamp geweest, ze blijven echt verbonden aan Summercamp.'

'Dit is zo'n bijzondere plek: het is een andere wereld. En die wereld is begonnen bij Co. Ik heb hem bijna mijn hele leven gekend. Hij was altijd op kantoor, ook 's winters. Samen met zijn hond, Lola - waar ik vaak mee ging hardlopen. Ik heb een boek gemaakt met herinneringen aan Co, het staat vól dierenvoer-foto's. Echt elke Duitse groep heeft herinneringen aan het dieren voeren met Co: iedereen was altijd misstilt als hij verhalen vertelde.' Hannah vervolgt: 'Mijn hart ligt hier. Summercamp is bijna meer mijn eerste dan mijn tweede (t)huis. Het is zó fijn om hier te zijn - het voelt heel vertrouwd.'

Co in de dierenweide in jongere jaren (eigen foto)

'Ik ken Co al sinds 1986; heel veel jaren heb ik met hem meegeleefd. Het was echt een schat. Hij wilde iets betekenen voor kinderen. Hij heeft er voor iedereen een paradijsje van gemaakt. Daar was moed voor nodig. Ik ben ervan overtuigd dat als je

een lach geeft, je deze dubbel terug krijgt. Zo was het voor Co ook. Samen zijn we sterk en samen kunnen we stapjes zetten. Het gaat erom dat de kinderen met een goed gevoel en gelukkig naar huis gaan.'

Geëmotioneerd gaat Waltraud verder. 'Ik weet dat Co erbij is. Mijn hart ligt hier: ik kom hier al 38 jaar. Co had nog heel veel ideeën, maar kon het niet meer. Ik heb overwogen nu ook te stoppen met de zomerkampen, ik ben de jongste niet meer. Maar mijn team heeft gezegd: 'Ook door hier gewoon te zijn, ben je belangrijk.' Als we niet meer op kamp naar Summercamp gaan, dan stopt het voor mij ook. Of als we geen kinderen meer hebben, of geen team. Ik voel een grote verbondenheid met vroeger: ik ben gelukkig en dankbaar. Het was een mooie tijd en dat moeten we koesteren.'

Waltraud en Co in 2014 (eigen foto)

In Memoriam Co Besselsen

22.12.1933 - 26.07.2024

Een man met een droom

Op 2 augustus 2024 namen we afscheid van Co Besselsen. Co was een buitengewone man, met een droom: een plek creëren waar kinderen uit kwetsbare milieus een onvergetelijke vakantie konden vieren. Met tomeloze inzet, toewijding en hard werk maakte hij deze droom waar. Wat begon als een eenmansmissie groeide uit tot een plek waar sinds 1961 meer dan een miljoen kinderen hebben genoten. Zijn levenswerk, Summercamp Heino, werd voor veel mensen een geliefde plek.

Co Besselsen werd op 22 december 1933 in de Haarlemmermeer geboren en groeide op in Hillegom. In zijn jeugd was zijn ondernemende geest en creativiteit al zichtbaar. Als beroepsmilitair ontmoette hij zijn grote liefde: Gonnine van den Dool. In 1960 vond Co in Heino de perfecte locatie om zijn droom te realiseren. Met familie en vrienden bouwde hij een oud barakkenkamp om naar een vakantieoord, waar kinderen konden genieten van alles wat de natuur te bieden had.

Ook richtte hij volksdansgroep De Schaarhoek op. Deze groep werd één van de beste volksdansgroepen van Nederland; hij ging met ze op tournee door heel Europa. Co zag kansen om het Jacobsgat te transformeren van een vuilnisbelt tot een prachtig recreatiegebied met zwembad en strand. Zijn liefde voor bussen begon in 1970, toen hij zijn eerste bus kocht om zelf kinderen naar het kamp te vervoeren. ElboBus groeide uit tot een serieuze onderneming met internationale reizen.

Co was niet alleen een ondernemer; hij was ook een man met een groot hart. Zijn grootste trots was zijn dierenweide, waar hij groepen kinderen ontving en vol passie over de dieren vertelde. Zijn verhalen boeiden de kinderen keer op keer.

De uitvaart vond plaats in zijn eigen restaurant op Woodland (ook bekend als het Jacobsgat). Het was een bijzondere ceremonie, waarbij meer dan 200 gasten van heinde en verre aanwezig waren. Er werd 'Ouwe Taart' geserveerd: een speciaal taartje met een missie, waarvan een deel van de opbrengst naar een goed doel voor eenzame ouderen gaat. De uitvaart werd muzikaal begeleid door Hans Jansen: zijn pianospel en zang vormden een warm en troostrijk geheel. De dominee van de Nicolaaskerk leidde een gebed en een overdenking.

Tijdens de ceremonie vertelde familie over het rijke leven van Co Besselsen. Na de dienst vormden de gasten een erehaag, waarna de kist onder applaus naar de oldtimerbus - die Co koesterde - werd begeleid. Een stoet van oldtimerbussen vertrok vervolgens richting de begraafplaats, waar hij in besloten kring werd begraven.

Co was nog lang niet klaar met dromen. Hij had nog zoveel plannen en wilde nog zoveel doen. Helaas heeft het lot anders beslist. Hoewel hij er niet meer is om zijn plannen te verwezenlijken, leeft zijn nalatenschap voort in elke lach van een kind dat in zijn kamp een vakantie beleeft. We zullen hem nooit vergeten - en zetten zijn visie met liefde voort.